

Om Dyrkning af Baandpil*).

Af Forstkandidat D. Hartzhausen.

Hvor Forholdene ere gunstige for Baandpilenes Væxt, giver Dyrkningen af disse en større Indtægt end hvilken som helst anden Plankultur paa samme Jordbund, en Indtægt der i og for sig kan være saa stor, at selv de bedste Agerjordes med Fordel ville kunne byttes mod Jorder, der egner sig til Baandpiledyrkning. Den større Fordel ved denne Kultur ligger selvfølgelig netop i, at Jordbundsforholdene kun faa Steder ere rigtig gunstige for den, og den som Følge deraf kun er saa lidet udbredt, men da Forbruget af Pil til Kurvefletning og fornemmelig til Tøndebaand stadig er i Tiltagen, vilde det vistnok være meget nyttigt, om Baandpiledyrkningen fandt mere Udbredelse, end den nu har, saa at den ej alene hyppigere anvendtes, hvor Jordbundsforholdene allerede paa Forhaand give Sikkerhed for dens Fordelagtighed, men at der ogsaa gjordes Forsøg med den paa

*) Til Grundlag for denne lille Afhandling er benyttet det 20de Afsnit af Forstidirektor Burchardts fortrinlige Værk „Säen und Pflanzen“, udgivet i Hannover 1870. Det, jeg har havt Lejlighed til at iagttage og andethedsfra erfare om Baandpiledyrkningen, har i det Væsentlige kun kunnet bekræfte Rigtigheden af Burchardts Angivelser, og de Oplysninger om selve Behandlingen af Pileplantager, som jeg har vidst at tilføje, ere derfor kun af mere underordnet Betydning.

Steder, hvor det endnu kun lader sig formode, at den vilde svare Regning. Pilekulturen vilde mange Steder forskaffe Rodsejerne en forøget Indtægt og frembringe Materialet til en navnlig for ældre eller svagelige Arbejdsfolk hensigtsmæssig Industri.

De Fordringer, der maa stilles til Baandpilene, ere, at de have en hurtig Væxt, skyde lange og seje Skud og taale, behandlede ved Rodstøvning og med meget lav Dumdrist, en tæt sluttet Stilling, som baade kan befordre Skuddenes Langstrækthed og give mange Bidier paa Arealet. Som Følge deraf bliver der af de mange Pilearter kun et meget begrænset Antal, som egne sig til Baandpil; foruden nogle mindre almindelige Bastardarter bliver det egentlig kun *Salix viminalis*, *S. purpurea* og *S. acutifolia* (eller *pruinosa*), om hvis Dyrkning i denne Hensigt der fornemmelig vil være Tale. De fleste andre dyrkede Baandpil ville nemlig i Reglen findes at være temmelig nær beslægtede med en af deto førstnævnte Arter, der i Forening danne *S. rubra*, og desuden hver for sig have flere bestemte. Varieteter (se det andet Hefte af Professor Ørstedes *Frilands-Trævæxten*). Det maa dog bemærkes, at enkelte Bastardarter under visse Forhold kunne have Fortrin fremfor andre; saaledes dyrkes paa Hasseldorf i Nærheden af Uetersen, hvor Pilekulturen drives til megen Fuldkommenhed, en Pilebastard, som der benævnes „den franste Pil“, og som formedelt sin stærkere Væxt idetmindste der i Egnen foretrækkes fremfor *S. viminalis*.

S. viminalis, Baandpil, er let kjendelig ved lange, linie-lancetdannede, paa Overfladen graagrønne, paa Underfladen silkehaarede og søvglindsende Blade, med hel, noget litbagerullet Rand, Axelbladene ere linieformede, og Hanblomsternes to Støvdragere ere sammenvogede til Midten. Om Vinteren kjendes den paa de graafiltede Skud og Knopper; Grenenes indre Bark er grøn. Denne Pileart egner sig fornemmelig til Baandstager og til grovere Kurvefletning.

S. purpurea, Purpurpil, har Grenene mørkerøde, Bladene ere lancetdannede, bredest over Midten, svagt saug-

takkede, glatte eller i yngre Tilstand svagt silkehaarede, ingen Arelblade, to helt sammenvoyede Støvtraade, Støvknapperne ere før Bestøvningen røde senere sorte; den egner sig til finere Kurvefletning.

S. acutifolia eller *pruinosa*, Blaadugget Pil, ogsaa kaldet kaspist Pil, Grenene ere mørkt violetbrune i Reglen blaaduggede ligesom Blommer, Bladene linie-lancetformede, langt tilspidsede, saugtakkede, glatte og glindsende, Arelbladene lancetformede, tilspidsede, 2 Støvdragere, Støvknapperne før Bestøvningen brandgule, senere urengule; den egner sig mindre til Kurvefletning, men har forøvrigt forskjellig Anvendelse, der nærmere vil blive omtalt nedenfor.

Med Undtagelse af den sidstnævnte, ynde Baandpilene et Bøgested, som er meget fugtigt, uden dog at være suurt eller jernholdigt — faltholdig Jordbund taale de ikke — og de give naturligtvis de længste, ligeste og kraftigste Skud der, hvor der findes eller tilføres dem en Mængde af plantenerende Stoffer. Pileplantagerne finde derfor især deres Plads ved lave Flodbredder, og ere her tillige nyttige ved at fremme Affætningen af „Slit“, hvor Vandet fører saadant med sig. Ved Elben findes udstrakte Pileplantager, der især ere frodige paa den Strækning, hvor Vandet ej længere er faltholdigt fra Nordsøen og hvor Forskjellen mellem Vandstanden ved Ebbe og Flod endnu er saa betydelig, at Terrainet jævnlig oversvømmes og atter lægges tørt. Ved Hasseldorf kan Vandstanden stige 6 Fod over dens daglige Højde, naar Vestenvind, Højvand og Springflod træffe sammen, og skjøndt Pilene da staa under Vand i en Dybde af 4—5 Fod fra Roden, skader dette dem ej alene ikke, men de vise endog derefter en endnu frodigere Væxt. Ligeledes taale Pilene godt at staae i Vand om Vinteren selv ved langvarig Frost, hvorimod en længere vedvarende Oversvømmelse i Foraartiden er skadelig for de samme Aar stævnede Bevøxninger. Hvor Pileplantagerne findes ved en meget varierende Vandstand, maa man ved et sammenhængende Grøftesystem sørge for, at der ej

efterlades stillestaaende Vand, naar Vandstanden synker, ligesom at Vandet med Lethed kan befugte det størst mulige Terrain, naar Vandstanden stiger. Ved Bredderne af større Vandløb maa man desuden ved Opførelsen af Volde beplantede med træagtige Pilearter, som *Salix alba*, *S. fragilis* og fl., sørge for, at Drivisen ej skal trænge ind over Pileplantningerne og befsadige disse.

Saa gode Betingelser for Vaandpilenes Væxt, som der f. Ex. findes ved Elben, have vi ganske vist intetsteds her i Landet, men her findes dog mange Steder, hvor deres Dyrkning alligevel vilde være fordeelagtig. Seer man saaledes hen til, at *Salix viminalis* ofte allerede paa Gærder viser en ret kraftig Væxt, synes det utvivlsomt, at dens Kultur under mere gunstige Vilkaar maatte kunne betale sig godt, og opnaaer den eller andre Vaandpilearter end ikke her den Frødighed, som ved den nævnte Flod, saa er man ej heller her berettiget til at vente en lignende Indtægt af Jorden som dersteds. Det maa dog ikke udelades af Betragtningen, at den hurtige og slanke Væxt er af Bigtighed, med Hensyn til Pilenes Anvendelse til Tønde-
baand, idet kun de to første Aars Skud voxe lige med ingen eller ringe Sideskud, hvorimod allerede det tredie Aars Skud rigeligt affætter saadanne, og derved baade svækker sig selv og danner Knæ paa Vaandstugen, det er derfor vigtigt, at de to første Aars Skud blive ret lange, og at altsaa Væxtbetingelserne ere gunstige, thi man kan ikke vente paa en mindre god Jord at frembringe ligesaa værdifulde Vidier ved en fleeraarig Stævningsturnus, som paa den bedre Jord ved en kortere. Ved Elben bliver Skuddene 7—8 Fod lange i det første Aar efter Stævningen og opnaa i det tredie Aar, da de atter stævnes, en Længde af 14 Fod og derover. Ifølge Opgivelse i „Säen und Pflanzen“ er det almindeligt, at der i Omegnen af Harburg have en aarlig Gjennemsnitsindtægt — Stævningsomkostningerne fradragede — af 40—50 Rigsdaler dansk pr. Tdl., og efter hvad jeg har erfaret, skal man endog fine Steder have en Del derover.

Hvor man har rindende Vand, som man er saaledes Herre over, at man kan stemme det op over det tilgrænsende Land, vil man, især naar Jordbunden er sandet, med størst Fordel kunne anlægge Pileplantager. Mange Enganlæg, hvis Udbytte ved mangeaarig Høstning er bleven forringet, lod sig vistnok med større Fordel benytte til Pileplantager; og Jorden skal ved en saadan Benyttelse vinde i Frugtbarhed til en senere fornøyet Engdrift. Moser egne sig ikke til Pilekultur, med mindre den mineralste Undergrund ligger saa højt, at man ved Grøstegravning kan bringe den op paa Mosejorden til Blanding med denne. Udtørrede Indsøer ville ofte afgive fortrinlige Bøgesteder for Baandpil; i hvilken Grad det samme vil gjælde om Inddæmninger fra Havet vil afhænge af, hvorvidt Saltet er udvasket. Pilene foretrække en sandet, ja endog en gruset Jord for en stiv, leret Jord. Vil man plante Pil i Lerjord, maa man ved dyb Bløjning først skjære den godt.

Da *Salix pruinosa* i det Væsentlige stiller andre Væxtbetingelser end de andre Baandpil, gjælde de foranstaaende og nærmest efterfølgende Bemærkninger kun disse.

Vi gaa derefter over til nærmere at omtale selve Anlægget af Pileplantager. Da Pilene ej trives der, hvor stillestaaende Vand giver Anledning til Dannelsen af Humussyre, vil det som oftest være nødvendigt at foretage en grundig Afgroftning, der hensigtsmæssig udføres saaledes, at Terrainet inddeles i Bede, adskilte ved Grøfter, som gaa ned imod Hovedvandløbet og staa i Forbindelse med dette. Bedenes Brede og Grøfternes Dybde rette sig efter de stedlige Forhold; i Almindelighed ansees 12—16 Fods brede Bede og 1½ Fods dybe Grøfter med en Brede foroven af 4 Fod at være passende; hvor Jordsmonnet er moseagtigt, maa Bedene være smallere, indtil 6 å 9 Fod, og Grøfterne saa dybe, at, som nys berørt, noget af den mineralste Undergrund kan opgraves og udspredes over Bedene til Forbedring af Jorden. Bedene maa have en jævn Overflade uden Jordhøbninger. Da det er vigtigt, at holde Pileplanterne fri for Ukrud i det første Aar efter Udplantningen,

bør man, hvor der findes en Plantevegetation, ved dnb Bløjning eller i fornødent Fald ved Gravning tilintetgjøre denne, hvilket selvfølgelig i Reglen foretages inden Grøfterne graves; den af disse opkastede Jord tjener da tillige til endnu stærkere Dækning af Grønsværen. Jordarbejderne foretages om Efteraaret, naar man vil plante i det paafølgende Foraar.

Medens *Salix viminalis* og *S. purpurea* med deres Bastardformer og Varieteter fordre fugtig Jord for ret at trives, skal *Salix pruinosa* voxe bedre paa tør Sandjord. I Storhertugdømmet Mecklenborg-Schwerin skal man først have begyndt med at dyrke den paa saadan Jord, og i 1868 var der allerede tilplantet 40 Tdr. Pd. langs med Jernvejene; senere er den foresøgt paa mange andre Steder der i Landet. Ifølge derstedes gjorde Sagttagelser har denne Pileart den bedste Fremgang paa sandet Højbund, medens det fraraades at plante den i fugtig eller vaad Jord og end mere, hvor der findes meget Grundvand; ligeledes skal man ej heller plante den, hvor der indtræder Oversvømmelser. Dens Væxt fremmes meget ved dnb Jordbundsbearbejdning, og paa fast, leret Jord skal en saadan være en nødvendig Betingelse for at dens Dyrkning kan lønne sig. De Forsøg, som ere anstillede med den blaaduggede Pile i Klitterne ved Østersøen, have ikke givet noget heldigt Resultat, medens den inde i Landet lykkedes godt paa en lignende Sandbund.*) Denne Pileart anvendes til Plantning paa Døsfæring ved Jernbaner, Landeveje og deslige samt til Pileplantager paa tør Sandjord; til Ræbælter egner den sig ikke, da den ikke godt taaler Sidesknygge. Den har en hurtig Væxt, som dog efter gjentagne Stævninger skal tage forholdsvis tidlig af og allerede have kulmineret efter 10 Aars Forløb, medens Stubbene allerede begynde at gaa ud efter 20 Aar. Denne Pileart er i Mecklenborg mest plantet paa den nedenfor omtalt Enkeltplantningsmaade; der anbefales en Plante-

*) Der omtales ikke om dette maa antages at hidvære fra Klitsandets Saltholdighed eller fra Soluftens Indvirkning.

afstand af 1 Fod, for at Skuddene ikke skulle lægge sig for meget til Siderne. Træet anvendes til Tøndebaand, Kurvevidier, Tækkeljeppe, Gjørdsel og Faskintræ endvidere til Erteris og i Mangel af Birkeris til Roste. Træet vinder i Sejghed ved en langfommere Henviisning i Stugge; afbarket er det ikke hvidt men gulagtigt. Som Kurvevidie staaer den blaaduggede Pil tilbage for andre Baandpilearter. Da denne Pileart ifølge Professor Orstedes Angivelse findes plantet ved Stadsgraven om Kjøbenhavn, og som vild i Versøens udtørrede Bassin, maa man vel kunne faa Stiklinger fra disse Steder. Stiklinger sendes efter Bestilling fra den kgl. Forsthavn ved Hannover, men koster foruden Forsendelsesomkostningerne 12 Groschen eller 51 Stilling danst pr. 100 Stkr.

Den almindeligste og tillige den sikreste Maade at plante Baandpil paa er ved Stiklinger. Disse maa helst tages af to til fireaarige kraftige Skud, dog kan man ogsaa benytte ældre Træ, ligesom et Stykke toaarigt og etaarigt Skud, naar kun dette sidste er tilstrækkelig fast og modent. Stiklingerne afstjæres ved skraa Snit i Længder paa 14 til 18 Tommer; naar man skal plante i tør Sandjord, afstjæres de endog indtil 24 Tommer lange. Man maa sørge vel for, at de ikke tørres inden Udplantningen, og derfor enten sætte dem i Vand eller omhyggelig indflaa dem i fugtig Jord, under hvilke Forhold de allerede ofte ville danne Rodtrævler. Ere Stiklingerne begyndte at tørres, kunne de endnu forfriskes ved Afstjæring af den nedre Ende til fuldkommen grønt Træ og ved derpaa at bringes i Vand. Plantningen skeer bedst i det tidlige Foraar, men kan endnu foretages indtil Midten af Juni ligesom ogsaa i det sildige Efteraar, efterat Træet er blevet fuldkommen modent.

Selve Plantningen kan enten udfores ved „Enkeltplantning“, hvor man sætter hver Stikling for sig, eller ved „Flerplantning“, hvor man anbringer flere Stiklinger i samme Plante-hul. I begge Tilfælde sættes Stiklingerne saa dybt i Jorden, at de nedre Ender vil holdes fugtig, selv om Vejrliget skulde

blive tørt det Aar; i Almindelighed vil denne Dybde variere imellem 10—15 Tommer efter Jordens Bestaffenhed, i tør Sandjord endog til 18 Tommer, 4—6 Tommer af Stiklingerne lades da ovenfor Jorden.

Anvendes Enkeltplantning, maa man, dersom Jorden ikke enten i sig selv er meget løs eller blød, som ved opstemmede Aa- eller Flodbredder, eller i Forvejen løsnet ved dyb Pløjning eller Gravning, omgrave Jorden rillevis til deri at kunne udplante Stiklingerne; disse sættes i Almindelighed med en indbyrdes Afstand af $\frac{3}{4}$ Alen, eller, hvor man graver Riller, i Rækker med Afstand 1 Alen mellem disse og $\frac{1}{2}$ Alen mellem Planterne i Rækkerne. Stiklingerne anbringes gjerne i en skraa Stilling, omtrent under en Vinkel af 70°. Stiklingerne maa ej stikkes ned i Jorden, uden at der i Forvejen er dannet Hul, da Barken ellers let rives løs. Hullerne stikkes med Spade eller Plantepind af Træ eller Jern; derpaa trykkes Jorden med samme Redskab godt fast til Stiklingen, saa at der intet aabent Rum bliver uden om denue. En 28 Tommer lang, foroven med et 11 Tommer langt Tvergreb forsynet Jernstang, der efterhaandon bliver tyndere mod Spidsen, og paa hvilken der kan skrues en lille Dørpind til den Dybde, i hvilken Stiklingerne skulle sættes, er et meget hensigtsmæssigt Redskab til Udplantningen. Denne foretages paa lignende Maade som ved Omprickling af Skovplanter eller ved Plantning af Kaal.

Ved „Flerplantning“, eller som denne Maade ogsaa kaldes „Redeplantning“, graver man et 12—15 Tommer bredt og ligesaa dybt Hul, anbringer i Randen af dette 5—8 Stiklinger og fylder det igjen med Jorden fra det næste Hul, hvorpaa Jorden med Forsigtighed trædes fast, saa at Stiklingerne ej beskadiges. Man giver „Rederne“, regnet fra Midte til Midte, en indbyrdes Afstand af 3—4 Fod, tættest der, hvor Jorden er villig til at stude Ukrud, eller hvor man vil skjære Pil hvert Aar.

Den første Sommer efter Udplantningen maa man navnlig sørge for, at Ukrudet ej faaer Overhaand over Pilene, og

derfor gjentagende Gange luge, og efter Omstændighederne op-
haffe Jorden. Det maa derhos nøje paasees, at der ej opstaaer
Huller i Bevoringen, da der paa saadanne Steder stedse
finder Ufrud frem, som efterhaanden udbreder sig mere og
mere. Er der i ældre Plantninger fremkommet aabne Ste-
der, anvender man til disses Ubedring meget kraftige 3 til
4 Fod lange Stiklinger eller halve Sættestænger; hyppigere
anvendes Flerplantningen, eller, ved endnu smaa Aabninger,
Aflæggere.

Ved Formerelse ved Aflæggere graver man først en 6 Tommer
dyb Rende i Jorden udfor en af Pilebustene og bøjer et af
Skuddene ned i denne. Skuddet bedækkes saaledes delvis med
Jord, at afvejlende een Fod bedækkes og een Fod bliver ube-
dækket; Spidsen lades altid fri. Ofte maa Skuddet desuden
holdes fast i Stillingen ved nedstufne Kroge. Følgen af denne
Behandling bliver, at de Steder paa Aflæggeren, som ere be-
dækkede med Jord, stude Rødder, de ubedækkede Steder derimod
Grene. Der gives endnu et Par andre Maader at plante
Baandpil paa, som dog hverken ere billigere eller give bedre
Resultat end de foranstaaende, og som derfor kun finde An-
vendelse under visse særegne Omstændigheder. Hvor man saa-
ledes har Mangel paa Arbejdsfolk og større sammenhængende,
endnu vegetationsløse Strækninger, som Bunden af udtørrede
 Søer, at tilplante, kan man nedpløje Smaagrene af lignende
Længde som Stiklingerne, men hvorpaa der sidde nogle Side-
kviste. Der pløjes en Fure 6—8 Tommer dyb, i denne ned-
stikkes Grenene, og med Jorden af den næste Fure dækkes da
disse. En Del af Sidekvistene ville dog komme ovenfor Jorden
og blive til Skud, medens der paa Længdeskuddet danner sig
Rødder. Da Grenene hyppig ville bringes ud af deres Stil-
ling af den Hest, som gaaer i Plovfuren, der skal dækkes,
maa der gaa en Arbejder ved Siden af Ploven, og med en
Fork eller et lignende Redskab hurtig lægge dem tilrette, inden
de ere dækkede af Jord. Der fordres 6 Arbejdere til Redstik-
ning af Risene m. v. for hver Plov. Da saadanne Plant-

ninger ere udsatte for at lide mere ved tørt Vejr lig end Stiklinger, da der gaaer mere Plantemateriale til, og da denne Kulturmethode skal være ligesaa kostbar, som de to forannævnte, kan den dog i Reglen ikke anbefales. Det samme gjælder om en anden Maade, som bestaaer i at grave $1\frac{1}{2}$ Fod dybe og foroven 3 Fod brede parallelle Grøfter i en indbyrdes Afstand af 4 Fod; tværs over Grøfter og Bede lægges med 1 Fods Afstand lange Pilevidier, som der, hvor de hvile paa Bedene, bedækkes med den af Grøfterne opgravede Jord, hvorimod de Steder af Pileene, som ligge over Grøfterne, lades ubedækkede; her vil der fremstaa Skud, medens Rødderne dannes i de bedækkede Bede. Arbejdet udføres saaledes, at flere Arbejdere samtidig begynde hver paa sin Grøft, bevæge sig baglænds, og naar de have gravet en kort Strækning, lægges Pileene over flere Grøfter og Bede af en anden Arbejder, hvorpaa Grøstegraverne med de næste Spadestik dække Pileene. Denne Maade foreslaaes anvendt paa meget fugtig Jord med uhyggelig Plantevæxt, som let vil kunde kvæle Skuddene af Pileplanterne paa de andre Maader, og den skal bringe gode Resultater paa saadanne Steder, hvor slik- eller sandførende Vandløb efterhaanden udfylde Grøfterne.

Omkostningerne ved Pileanlæg ere temmelig betydelige og blive navnlig høje, naar man skal betale Stiklingerne dyrt; man vil derfor i Reglen gjøre rettest i ej at begynde Anlægget i for stort Omfang, men udvide det efterhaanden, som man selv kan producere Stiklinger. Dette bliver end mere hensigtsmæssig af den Grund, at Vidierne af den første Stævning kun have ringe Værdi som Handelsvare, men derimod ere meget anvendelige til Plantning.

Ifølge Burckhardts Angivelse ville Omkostningerne ved Enkeltplantning, og naar der graves Grøfter og dannes Bede, beløbe sig til imellem 90—120 Rd. dansk pr. Td. Td. (hvori er medregnet Jordarbejder, Plantning, Værdien af Plantemateriale, samt Lugning i den første Sommer), hvilke Summer dog skulle kunne gaa ned til lidt over Halvdelen ved

Flerplantning, og hvor der ej foretages synderlig Afgrøftning. Efter hvad der meddeltes mig, blive ved Elb-Plantagerne Anlægsomkostningerne i Reglen dækkede af Udbyttet af den første Stævning, som foretages tre Aar efter Plantningen. Udbyttet stiger meget ved de paafølgende Stævninger. Da Faar og Vildt ere meget begjærlige efter at afbide Pilestuddene, maa man, hvor saadant kan befrngtes, indhegne sine Pileplantninger.

Første Gang efter Plantningen maa Pilene ej stævnes før efter to til tre Aars Forløb for at give Planterne Tid til at kunne blive kraftige; senere stævnes de hvert eller hvert tredje à fjerde Aar, eftersom man vil have finere Kurvevidier eller Stager til Tøndebeaad. Enaarig Stævningsturnus svækker Planterne for meget, dersom man i længere Tid vil blive ved dermed, og den maa derfor efter at have været brugt i et Par Aar, helst afløses af en treaarig. Toaarig Stævningsturnus er uhenftgsmæssig, da Vidierne ved den blive for store til Kurvefletning og ere for smaa til Tøndebeaad. Stævningen foregaaer bedst i det sildige Efteraar. Skuddene affjæres med en skarp Tjørnekniv eller Hækklinge ved et glat Snit tæt inde ved Stødet. Et gammelt velbehandlet Pilestød faaer saaledes et pindsvineagtigt Udseende.

De om Efteraaret affkaarne Vidier blive, efter at al udbendig Fuglighed er borttørret i Luften, bundne i Bundter og bragte i Hus, for der at opbevares Vinteren over; for at forhindre Udtørring ved Trælvind, kan det ofte være nødvendigt at dække dem med et Lag Halm. Naar Temperaturen i Foraarstiden begynder at stige, og navnlig paa den Tid, da man seer, at de endnu paa Roden staaende Pile begynde at styde, bringer man Vidiebundterne ud i Luften og sætter dem med Rodenden i Vand, herefter de efter kort Tids Forløb lade sig afbarke. Vidier, som ere fkaarne sent paa Vinteren, behøver man blot at sætte paa et styggefuldt Sted

uden Trækvind med Rodenden paa Jorden, paa hvilken Maade, det er tilstrækkeligt at opbevare dem til de kunne afbarres.

Afbarningen skeer ved at trække Vidierne et Par Gange igjennem Kløften paa en spaltet Stok, og derpaa med Haanden afrive de endnu vedhængende Basttrevler, hvorefter Vidierne tørres ved at henlægges paa et Par Rækker i Solen. I denne Tilstand maa de ikke gjerne faa Regn, da de erved blive plettede. Sluttelig blive de sorterede efter Længden og bundne i Bundter til Salg. De sælges efter Vægt eller bundtevis. Barken skal have samme Værdi til Garvning som gammel Egebarf.

Paa de store Pileplantager ved Elben foretages disse Arbejder ikke for Plantageejernes Regning, men Pilene sælges der paa Roden ved Auktion, saaledes at Plantagen inddeles i Parceller af visse Kvadratroders Størrelse. Ved Auktionskonditionerne forpligtes Kjøberne til at iagttage det Fornødne for at Pilestubbene ej skulle bestadiges ved Stævningen og Afhentningen.

Jeg slutter disse Linier med Ønsket om, at de maa bidrage til, at der et og andet Sted gjøres Forsøg med Pilekultur. Naar man seer, hvorledes de Kurvmagere paa Landet, som flette de almindelige Avnekurve, uange Steder først maa gaa Dage omkring i Skovene for møjsommeligt at oplede nogle flette Graapileris, ledes man naturlig paa den Tanke, at nogle Pileplantninger vilde afhjælpe et — om end ikke længe følt faa dog ikke destomindre — tilstedeværende Savn. Sikker vilde de skaffe Jord- eller Skovejerne en Indtægt, som var værd at paaagte, og samtidig vilde de spare Landkurvmagerne megen Tidspilde og skaffe Folk bedre Avnekurve end dem, som man nu ofte maa nøjes med af herst flet Materiale. Det er imidlertid navnlig Tøndebaandsproduktionen, som der bør lægges Vind paa, og som er fordelagtigst, hvor den kan lykkes. Da der aarlig skal indføres

betydelige Kvantiteter Tøndebaand her i Landet, ville Producenterne ej behøve at frygte for Mangel paa Affætning.

Ved det første Udlæg vil det ofte være en Vanskelighed at forskaffe sig gode Stiklinger af passende Arter; gjennem Handelsgartnerne i Hamburg vil man vel altid kunne faa saadanne, men de ville formodentlig blive dyre; bedre var det selvfølgelig, om man kunne forskaffe sig Stiklingerne direkte fra Plantagerne, og billigt vil man jo erholde dem, hvor man har Buste af de rigtige Pilearter i sin Nærhed; de findes endnu ikke saa sjældent paa Torvolde og ved Vandløb. Kan man imidlertid ikke strax forskaffe sig et tilstrækkeligt Antal Stiklinger til at kunne tilplante en passende Strækning, anbefales det at anlægge en lille Planteskole; efter 2 til 3 Aars Forløb vil man da allerede være rigelig forsynet med Plantemateriale, som hverken er kostbart eller udsat for at tørres ved Forsendelsen*).

*) Vi benytte denne Lejlighed til at meddele, at Enhver, der ønsker de rigtige Slags Pilestiklinger til Forsøgsplantning eller Planteskole, kunne erholde saadanne af de forskjellige Sorter, der dyrkes paa den fgl. Landbohøjskole, naar man derom inden Nytaar henvender sig til Haverbrugsassistent Nyeland, der boer paa Skolen. Ligeledes kan der ogsaa faaes ægte Frøprøver af de forskjellige Træer og Buste i Landbohøjskolens Haver, naar man desangaaende melder sig inden hvert Aars 1ste November.

Red.